

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Suhov Vadim,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Suhov Vadaim împotriva Inspectoratul de Poliție Comrat, terț Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, privind contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 28 noiembrie 2023 a Curții de Apel Cahul

(Dosarul nr. 3ra-150/24

NR. PIGD 2-21107726-01-3ra-12022024)

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Comrat, central, jud. M. Hanganu
Curtea de Apel Cahul, jud. V. Movilă, E. Dvurecenschii, S. Plilipenco,

5 martie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Suhov Vadim

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Ion Malanciuc, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 iulie 2021, Suhov Vadim a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de Poliție Comrat, terț Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, prin care a solicitat: anularea deciziei de încetare a anchetei de serviciu emise de Inspectoratul de Poliție Comrat, anularea deciziei de respingere a cererii prealabile emise de Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, precum și obligarea Inspectoratului de Poliție Comrat la desfășurarea unei anchete de serviciu cu respectarea procedurii stabilite în Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017.

2. În motivarea acțiunii, reclamantul a susținut că, la data de 9 februarie 2021, a depus o plângere la Inspectoratul de Poliție Comrat, prin care a semnalat săvârșirea unei contravenții împotriva sa. Conform art. 374 alin. (2¹) Cod contravențional, procesul contravențional trebuia să fie inițiat de drept din momentul sesizării. De asemenea, în baza art. 440 alin. (3) Cod contravențional, agentul constator era obligat să verifice sesizarea în termen de 15 zile, să întreprindă măsurile necesare și să emită o decizie asupra cauzei. Cu toate acestea, organul constator nu a efectuat niciun demers substanțial pentru investigarea faptelor semnalate, iar răspunsurile primite de reclamant au fost vagi și incomplete.

3. Întrucât nu a primit niciun răspuns clar cu privire la stadiul cercetărilor, la 4 mai 2021, reclamantul a adresat o cerere către Inspectoratul de Poliție Comrat, solicitând detalii despre măsurile întreprinse în cadrul procesului contravențional și stadiul investigației. La 17 iunie 2021, a fost informat că procesul contravențional fusese încetat, fără o justificare clară și fără ca reclamantul să fi fost informat în timp util despre măsurile luate.

4. Considerând că inacțiunea agentului constator reprezintă o abatere disciplinară, Suhov Vadim a depus, la 25 mai 2021, o cerere prin care a solicitat efectuarea unei anchete de serviciu privind conduita funcționarilor implicați în investigarea plângerii sale. Cu toate acestea, printr-o decizie emisă la 24 iunie 2021, Inspectoratul de Poliție Comrat a dispus încetarea anchetei de serviciu,

stabilind că nu există elemente care să justifice sancționarea disciplinară a agentului constator. Ulterior, reclamantul a contestat această decizie printr-o cerere prealabilă adresată Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia, însă aceasta a fost respinsă prin decizia din 29 iunie 2021.

5. Reclamantul a susținut că refuzul autorităților administrative de a desfășura o anchetă disciplinară conform procedurilor legale constituie o încălcare a Statutului disciplinar al funcționarului public cu statut special, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409/2017. De asemenea, a invocat încălcarea Legii nr. 288/2016 privind funcționarul public cu statut special, în special a principiilor de obiectivitate, imparțialitate și transparență în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

6. Totodată, reclamantul a considerat că instanța de fond nu a examinat corespunzător toate argumentele sale și nu a motivat în mod detaliat hotărârea sa, ceea ce constituie o încălcare a dreptului la un proces echitabil, protejat de art. 6 CEDO. De asemenea, a susținut că nu i s-a respectat dreptul de a fi audiat și de a prezenta probe în cadrul anchetei disciplinare, contrar prevederilor art. 66 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special.

7. În concluzie, Suhov Vadim a considerat că decizia de încetare a anchetei de serviciu și decizia de respingere a cererii prelabile sunt ilegale, fiind emise cu încălcarea normelor legale aplicabile. Prin urmare, a solicitat instanței anularea acestor acte administrative și obligarea Inspectoratului de Poliție Comrat la desfășurarea unei anchete disciplinare efective, în conformitate cu procedurile legale.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

8. Prin hotărârea din 24 noiembrie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul central, acțiunea înaintată de Suhov Vadim împotriva Inspectoratului de Poliție Comrat, terț Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, privind contestarea actelor administrative, s-a respins.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

9. La 28 noiembrie 2022, Suhov Vadim a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a acesteia, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

10. Prin decizia din 28 noiembrie 2023 a Curții de Apel Cahul, s-a admis apelul declarat de Suhov Vadim, s-a casat integral hotărârea din 24 noiembrie 2022 a Judecătoriei Comrat, sediul central și s-a emis o decizie nouă, prin care

s-a declarat inadmisibilă acțiunea înaintată de Suhov Vadim împotriva pârâtului Inspectoratul de Poliție Comrat, terț Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia, privind contestarea actelor administrative.

11. În motivarea soluției sale, instanța de apel a conchis că acțiunea este inadmisibilă în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, reținând că reclamantul nu poate revendica încălcarea prin activitatea administrativă a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ.

12. Instanța a subliniat că decizia de încetare a anchetei de serviciu nu produce efecte juridice asupra reclamantului, ci doar asupra funcționarului supus cercetării disciplinare. Prin urmare, Suhov Vadim nu poate invoca un drept propriu vătămat prin activitatea administrativă a Inspectoratului de Poliție Comrat și a Direcției de Poliție a UTA Găgăuzia.

13. Curtea de Apel a explicat că atribuirea de sancțiuni disciplinare este o prerogativă exclusivă a angajatorului, iar terții, inclusiv reclamantul, nu au un interes legitim direct în această procedură. Astfel, nefiind parte într-un raport juridic care să îi confere dreptul de a solicita tragerea la răspundere disciplinară a unui funcționar public, reclamantul nu poate cere instanței anularea deciziilor administrative adoptate în acest sens.

14. De asemenea, instanța de apel a reținut că reclamantul a urmat calea prealabilă de contestare a deciziei, însă acest aspect nu transformă actele contestate în acte administrative defavorabile pentru acesta. Potrivit art. 11 Cod administrativ, un act administrativ este defavorabil doar dacă impune obligații, sancțiuni sau afectează un drept subiectiv al destinatarului. În acest caz, decizia de încetare a anchetei de serviciu nu îi impune reclamantului nicio obligație și nu îi afectează un drept propriu, motiv pentru care nu poate fi contestată de acesta în contencios administrativ.

15. Curtea de Apel Cahul a mai subliniat că eventualele nemulțumiri ale reclamantului legate de soluționarea procesului contravențional trebuiau contestate pe calea specifică procedurii contravenționale, iar invocarea unor neregularități în cadrul anchetei de serviciu nu justifică un interes personal legitim în această cauză.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 20 decembrie 2023, prin intermediul electronice, Suhov Vadim a declarat recurs împotriva deciziei din 28 noiembrie 2023 a Curții de Apel Cahul, solicitând admiterea lui, casarea integrală a deciziei și restituirea cauzei la rejudecare.

ARGUMENTELE RECURSULUI

17. În motivarea recursului, a invocat că decizia instanței de apel este nelegală, deoarece interpretarea eronată a prevederilor Codului administrativ a condus la restrângerea nejustificată a dreptului său de a contesta actele administrative care îl afectează. Acesta a susținut că, în mod greșit, s-a reținut că nu are un interes legitim în demersul său, deși solicitarea formulată urmărea protejarea unui drept propriu recunoscut de lege.

18. Recurentul a considerat că autoritatea publică avea obligația legală de a examina petiția sa și de a respecta procedurile stabilite pentru desfășurarea anchetelor disciplinare. Refuzul de a efectua ancheta conform cadrului normativ aplicabil și lipsa unei examinări reale a sesizării sale reprezintă, în opinia sa, o încălcare a principiilor legalității și transparenței în activitatea administrativă.

19. Totodată, recurentul a susținut că soluția instanței de apel îi afectează dreptul la justiție, întrucât declararea inadmisibilității cererii sale înlătură orice posibilitate de verificare a legalității actului contestat. Acesta a considerat că o astfel de abordare contravine principiului accesului liber la instanță, limitând dreptul său de a obține un control efectiv asupra măsurilor adoptate de autoritățile publice.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

20. Prin referința depusă la 20 februarie 2024, Direcția de Poliție a UTA Găgăuzia a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

21. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

22. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

23. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a

fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

24. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

”(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

25. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată atestă că decizia motivată a fost expediată recurentului prin poștă la 31 ianuarie 2024 și recepționată la 2 februarie 2024. Prin urmare, recursul din 20 decembrie 2023 este considerat declarat în termen.

26. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

27. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

28. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care

trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

29. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Cahul și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

30. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Cahul, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

31. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 245¹ din Codul administrativ.

32. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

33. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Cahul și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Cahul, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

34. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și

interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

35. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

36. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

37. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Suhov Vadim.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Ion Malanciuc